

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

ערכין-המקדיש שדהו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
חרמי כהנים אין להן פדיון ונותנין לכהן.	תנו רבנן:											◇	כט.
חרמים כל זמן שהן בבית בעלים - הרי הן כהקדש לכל דבריהן, שנאמר: (ויקרא כ"ז) כל חרם בישראל קדש קדשים הוא לה', נתנן לכהן - הרי הן לכל דבריהן כחולין, שנאמר: (במדבר י"ח) כל חרם בישראל לך יהיה.												◇	כט.
סתם חרמים לבדק הבית כל.	ר' יהודה בן בתירא:											■	כט.
בשלמא רבנן, כדקא מפרשי טעמייהו ושעמא דרבי יהודה בן בתירא, אלא רבי יהודה בן בתירא האי כשדה החרם מאי עביד ליה?												◇	כט.
מיבעיא ליה לכדתניא:												!	כט.
(ויקרא כ"ז) כשדה החרם לכהן תהיה אחזותו - מה תלמוד לומר? מנין לכהן שהקדיש שדה חרמו, שלא יאמר: הואיל ויוצאה לכהנים והרי היא תחת ידי תהא שלי? ודין הוא, בשל אחרים אני זוכה, בשל עצמי לא כל שכן ת"ל: כשדה החרם לכהן תהיה אחזותו, וכי מה למדנו משדה חרם מעתה? הרי זה בא ללמד ונמצא למד, מקיש שדה חרמו לשדה אחוזה של ישראל, מה שדה אחוזה של ישראל יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכהנים, אף שדה חרמו יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לאחיו הכהנים.	[דתניא]											! ◇	כט.
ואידך?												◇	כט.
מחרם החרם.	[חכמים]											!	כט.
ואידך?												◇	כט.
חרם החרם לא משמע ליה.												!	כט.
ורבי יהודה בן בתירא, דחל על קדשי קדשים ועל קדשים קלים מנא ליה?												◇	כט.
סבר ליה כרבי ישמעאל.	[רבי יהודה בן בתירא]											!	כט.
הלכה כרבי יהודה בן בתירא.	רב:											◇	כט.
ורב שביק רבנן ועביד כרבי יהודה בן בתירא?												◇	כט.
ברייתא איפכא תניא.												!	כט.
שביק מתני' ועביד כברייתא?												◇	כט.
רב מתני' נמי איפכא תני.												!	כט.
מאי חזית דאפכת מתניתין מקמי ברייתא? נפוך ברייתא מקמי מתני'.												◇	כט.
רב גמריה גמיר.												!	כט.
אי הכי, כרבי יהודה בן בתירא, כרבנן מיבעי ליה.												◇	כט.
הכי קאמר: למאי דאפכיתו ותניתו, הלכה כרבי יהודה בן בתירא.												!	כט.
ההוא גברא דאחרמינהו לנכסיה בפומבדיתא, אתא לקמיה דרב יהודה												◇	כט.
שקול ארבעה זוזי ואחיל עליהו ושדינהו בנהרא ולישתרו לך.	אמר ליה: [רב יהודה]											■	כט.
סתם חרמים לבדק הבית.	אלמא קסבר: [רב יהודה]											◇	כט.
כמאן? כשמואל												■	כט.
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל	דאמר: [שמואל]											■	כט.
אימר דאמר שמואל - שחיללו, לכתחלה מי אמר?												◇	כט.
הני מילי בזמן שבית המקדש קיים, משום פסידא, אבל בזמן הזה אפ"ל לכתחלה.												!	כט.

אי הכי, אפ"ל פרוטה נמ?										ז								כ.ט.
לפרסומי מלתא.										!								כ.ט.
אי הואי התם, הוה יחיבנא כולהו לכהנים.	עולא:																	כ.ט.
סתם חרמים לכהנים.	אלמא קסבר עולא:																	כ.ט.
אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: (ויקרא כ"ה) עד שנת היובל יעבוד עמך, ואין שדה אחוזה נוהגת אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: (ויקרא כ"ה) ויצא ביובל ושב לאחוזתו, אין בתי ערי חומה נוהגין אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לא יצא ביובל	מיתבי:																	כ.ט.
אין שדה חרמין נוהגין אלא בזמן שהיובל נוהג, שנאמר: (ויקרא כ"ז) והיה השדה בצאתו ביובל קודש לה' כשדה החרם	ר"ש בן יוחי:																	כ.ט.
אין גר תושב נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג	ר"ש בן אלעזר:																	כ.ט.
מ"ט? אתיא טוב טוב, כתיב הכא: (דברים ט"ו) כי טוב לו עמך, וכתיב התם: (דברים כ"ג) בטוב לו לא תוננו	רב ביבי:																	כ.ט.
לא קשיא: הא במקרקעי, הא במטלטלי.																		כ.ט.
והא מעשה דפומבדיתא במקרקעי נמי הוה																		כ.ט.
מקרקעי דחוצה לארץ כמטלטלי דארץ ישראל דמי.																		כ.ט.
כתוב אחד אומר תקדיש וכתוב אחד אומר לא יקדיש, א"א לומר תקדיש - שהרי כבר נאמר לא יקדיש, א"א לומר לא יקדיש - שהרי כבר נאמר תקדיש, הא כיצד? מקדישו אתה הקדש עלוי, ואי אתה מקדישו	רבי ישמעאל:																	כ.ט.
ורבנן?																		כ.ט.
(ויקרא כ"ז) אל תקדיש מיבעי ליה ללאו ותקדיש מיבעי ליה לכדתניא:	[רבנן]																	כ.ט.
מנין לנולד בכור בעדרו שמצוה להקדישו? שנאמר: (דברים ט"ו) הזכר תקדיש.	[תניא]																	כ.ט.
ורבי ישמעאל?																		כ.ט.
אי לא מקדיש ליה לא קדוש? קדושתו מרחם הוה וכיון דכי לא מקדיש ליה קדוש, לא צריך לאקדושיה.	[רבי ישמעאל]																	כ.ט.
הדרן עלך המקדיש שדהו																		כ.ט.

ערכין-המוכר שדהו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
המוכר את שדהו בשעת היובל - אינו מותר לגאול פחות משתי שנים, שנאמר: (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך.											■	מ	כט:
היתה שנת שדפון וירקון או שנת שביעית - אינו עולה לו מן המנין											■		כט:
נרה או הובירה - עולה לו מן המנין.											■		כט:
מכרה לו לפני ראש השנה והיא מליאה פירות - הרי זה אוכל ממנה שלש תבואות בשתי שנים.	רבי אלעזר:										■		כט:
המוכר שדהו בשעת היובל וכו'.											■		כט:
אינו גואל לא קתני אלא אינו מותר לגאול, אלמא איסורא נמי איכא, דאפילו קרקושי זוי נמי אסור											■	◊	כט:
ולא מיבעיא מוכר דקאי בעשה, דכתיב: (ויקרא כ"ה) במספר שני תבואות ימכר לך, אלא אפילו לוקח נמי קאי בעשה, דבעינן (ויקרא כ"ה) שנים תקנה וליכא.											■	◊	כט:
המוכר שדהו בשנת היובל עצמה - רב אמר: מכורה ויוצאה	איתמר: [רב]										■	◊	כט:
אינה מכורה כל עיקר.	שמואל:										■	◊	כט:
מאי טעמא דשמואל?											^		כט:
קל וחומר, ומה מכורה כבר יוצאת עכשיו, שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר.											!	◊	כט:
ולרב לא אמרינן קל וחומר כי ה"ג?											?		כט:
יכול ימכור אדם את בתו כשהיא נערה? אמרת קל וחומר, ומה מכורה כבר יוצאה עכשיו, שאינה מכורה אינו דין שלא תימכר	והתניא:										■	?	כט:
התם לא הדרא מיזדבנא, הכא הדרא מיזדבנא.											!	◊	כט:
אחר היובל שנים תקנה - מלמד שמוכרין סמוך ליובל, מופלג מן היובל מנין? ת"ל: (ויקרא כ"ה) לפי רוב השנים ולפי מעוט השנים, ובשנת היובל עצמה לא ימכור, ואם מכר - אינה מכורה	מיתבי:										■	?	כט:
אינה מכורה למספר שני תבואות, אבל מכורה היא ויוצאה.	אמר לך רב:										!	◊	כט:
ואי איזדבוני מיזבנה, תיקום ברשותיה עד בתר יובל, ובתר יובל ניכליה שני תבואות וניהדרה											?		כט:
אכלה שנה אחת לפני היובל - משלימין לו שנה אחרת אחר היובל	מי לא תניא:										■	?	כט:
התם נחית לאכילה, הכא לא נחית לאכילה.											!	◊	כט:
שמעית מיניה דמר שמואל תרתי, חדא הא, ואידך, המוכר עבדו לעובד כוכבים או בחוצה לארץ - יצא לחירות, חדא הדרי זביני וחדא לא הדרי זביני, ולא ידענא הי מיניה.	רב ענן:										■	◊	כט:
ניחזי אנן	רב יוסף:										■		כט:
המוכר עבדו בחו"ל - יצא לחירות וצריך גט שיחרור מרבו שני	מדתניא:										■	◊	כט:
ש"מ מדקרי ליה לשני רבו, אלמא לא הדרי זביני, וכי קאמר שמואל הכא אינה מכורה ומעות חוזרין.											■	◊	כט: